

to foregaaende Talere, jeg tror egentlig ikke, at man kan sige, at de to foregaaende Talere var ganske enige. Det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Godskesen) vilde, saa vidt jeg forstod ham, have, at Banerne skulde betale Erstatning uanset, om de havde nogen som helst Skyld i den Ildebrand, som var opstaaet, eller ej. Det ærede 3die Medlem for 10de Kreds (Ejsing) var dog ikke slet saa yderliggaaende. Jeg forstod hans Udtalelser saaledes, at han dog alligevel vilde have, at der skulde skaffes i alt Fald noget Bevis for, at Jernbanen var Skyld i Ildebranden. Det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey) synes mig dog ikke saa godt at kunne være enig med dem begge to, hvis jeg har Ret i den Opfattelse, at der var en Væsensforskel i deres Standpunkter. Det ærede 8de Medlem for 2den Kreds talte om, at de Folk, der var udsatte for at faa deres Huse eller deres Heder, eller hvad det er, brændt som Følge af Gnister fra Lokomotiver, ikke havde faaet Erstatning, naar de ikke havde afstaaet Jord i Forvejen til Jernbanen, men jeg antager dog, at det ærede Medlem som Jurist ved, at der ikke er noget til Hinder for, at Folk, hvis Ejendom ligger i Nærheden af Jernbaner, udmærket godt kan faa Erstatning, selv om de ikke har afstaaet Jord. Det ærede Medlem sagde ogsaa, at Jernbanedrift var farlig. Jeg kunde forstaa, man ud fra denne Betragtning vedtog en Bestemmelse om, at Jernbanedrift var forbudt, men saa vidt gik det ærede Medlem dog ikke, for han indrømmede, at Jernbanerne var nyttige. Det ærede Medlem talte ogsaa om Ekspropriation af Jord uden Erstatning, men jeg synes egentlig, at den Slags Udtalelser er uberettigede, for det maa vistnok siges, at Erstatningen ved alle de Ekspropriationer, der er foretagne, saavel til Statsbane- som til Privatbaneanlæg, i Regelen har været ret rundelig, og det gælder ikke alene Erstatningen for Afstaaelse af Jord, men ogsaa Erstatningen for Ulemper.

Saa sagde det ærede Medlem ogsaa, at Privatbanerne havde sat en stærk Agitation i Gang, hvorimod de Folk, som led Tab ved Ildebrande, ikke havde sat en saadan i Gang. Jeg tror egentlig ikke, at man kan sige, at Privatbanerne har sat nogen stærk Agitation i Gang med Hensyn til dette Spørgsmaal. Jeg kunde have Lyst til at spørge: Hvem er Privatbanerne? Det ærede Medlem sagde selv, at Staten var stærkt interesseret i de private Jernbaneanlæg, idet den havde Halvdelen —

enkelte Steder endog derover — af Anlægskapitalen, medens det øvrige ikke ejes af Enkeltmand, men af Kommunerne. Altsaa hele Samfundet ejer og driver disse Baner og staar inde for den Risiko, der er ved Driften, omtrent paa samme Maade som Statsbanerne.

Det ærede 3die Medlem for 10de Kreds sagde, at Lovforslaget var meget uheldigt, og at Banerne hidtil havde haft Ansvaret. Ja, det Ansvaret, Banerne har haft, mener jeg ogsaa, at de maa beholde, men skal Jernbaneselskaberne betale den Skade, som rammer den enkelte, kan det kun være, naar der er Tale om Hedearealer og Plantninger. Overfor Bygninger er der jo nemlig ikke Tale om, at de enkelte skal tage Tabet, der er det Brandforsikrings-selskaberne, der skal bære det. Og at disse vil foretrække, at Jernbanerne betaler, i Stedet for at de selv skal betale Brandskaden, er ganske naturligt, det kan jeg saa udmærket godt forstaa. Saa sagde det ærede Medlem ogsaa, at hvis et Lovforslag som dette blev vedtaget, vilde det være nødvendigt at forhøje Præmierne ganske betydeligt. Jeg gaar ud fra, at det ærede 3die Medlem for 10de Kreds (Ejsing), som vistnok er nogenlunde godt kendt med Assuranceforhold, ogsaa godt ved, at der er adskillige Steder, hvor man har Jernbaneanlæg, hvor Brandassurance-selskaberne har forhøjet deres Præmier. Det har de gjort flere Steder. Men kunde nu disse Selskaber desuden faa Jernbanerne til at løbe Risikoen og selv tage en forhøjet Præmie, kan jeg godt forstaa, at det var et Forhold, som vilde passe Assurance-selskaberne, men det er ikke sikkert, at det vilde passe Jernbanerne saa godt. Der blev ogsaa sagt af det ærede 3die Medlem for 10de Kreds, at det var ikke let at kontrollere, om Reglerne var overholdte med Hensyn til de Sikkerhedsforanstaltninger, der skulde træffes ved Lokomotiverne, altsaa ved deres Skorstene. Den Kontrol er egentlig slet ikke saa vanskelig, thi man maa vel huske paa, at det er jo ikke Jernbaneselskabets ledende Mænd, som kører Lokomotiverne, der er tilstrækkelig Kontrol baade ved Afgang- og Ankomststationerne. Hvis der har været noget i Vejen, kan det grumme let undersøges, om Gnistfangerne har været i Orden; og har de ikke det, mener jeg selvfølgelig ogsaa, at Selskaberne er hjemfaldne til at betale den Bøde, de bliver idømt. Med Hensyn til Forholdene i Udlandet tror jeg, at det ærede 8de Medlem